

Tiszlavicz Mária

Duplacsavar

BuKo történetek 1.

I. 2014. április 22. kedd

1.

Klagenfurttól északra

Viktor Martinek hadnagy érezte az ereiben dübörgő adrenalin. Görcsösen markolta a kormányt, szemét nem vette le az előttük cikázó sötétzöld Audiról, és teljesen megfedkezett arról, hogy a jobb oldalán ülő Felix Auer nem éppen a féktelen száguldozás híve.

Az Audi százhetvennel vágott ki egy lomha kamion mögül, és elzúgott mellette. Éppen elkerülte az ütközést a szembejövő kisbusszal. A tavaszi délutánba fékcsikorgás és éles sziréna hangja vegyült.

Viktor csak egy röpke pillantást vetett a visszapillantó tükröbe, egy másik rendőrautó kitartóan követte őket erősítés gyanánt. Mögötte fokozatosan maradoztak el a szabályosan közlekedők. Ez éppen csak meglegyintette a férfi tudatát.

Még jobban beletaposott a gázba. A rendőrségi Opel megugrott, elegánsan átsiklott egy öreg szedán és egy Suzuki között. Viktor rátenyerelt a dudára, hogy utat csináljon az üldözéshez, miközben magába úgy káromkodott, mint olasz nagyapja, amikor kikapott a kedvenc focicsapata. Elöl az Audi eszelősen kerülgette az autókat.

– Vigyázz az autómra! Lassíts! – kiáltott fel Felix egy hirtelen fékező Ford láttán.

Felix Auer őrnagy Karintia egyik legjobb nyomozója volt, még nem múlt el harminchét éves, és a bordó Opeljét tartotta

a legfontosabb munkaeszköznek. Viktorral közel hét éve egy csapatot alkottak.

– Legközelebb majd kérvényt nyújtok be, hogy mindenkit takarítsanak el az utakról, ha kocsiba szállsz!

Viktor egy pillanatra a barátjára nézett. Felix pont olyan tekintettel méregette, mint amikor megismerkedésük hajnalán figyelmeztetni akarta Viktort egy rajtaütés előtt. Viktor persze nem hallgatott rá, egy lendülettel berúgta az ajtót, és egy kisebbfajta sortűzzel találták szembe magukat. Viktor ugyan csodálta Felix józanságát, de sosem tudta eltanulni tőle.

– Ne told már le az útról a szerencsétlent... – folytatta Felix, miközben Viktor jobbról próbálta kikerülni a Fordot.

– Ha eltakarodik előlem, nem tolom le!

Viktor vadul oldalra rántotta a kormányt, az autó csak centiméterekkel kerülte el a Forddal való ütközést. Felix ezúttal csendben maradt.

Az üldözött Audi nem lassított. Elhagyta a forgalmat és egyedül száguldott tovább – mögötte a két nyomozóval. A másik rendőrautó mindent megtett azért, hogy megtisztítsa a terepet és senkinek se jusson eszébe a száguldók után hajtani.

Viktor tövig nyomta a gázpedált, a két kocsi lassan egymás mellé ért. Szerencsére a szemközti sáv üresen nyúlt el a fák között.

– Felix, Viktor! – harsant fel hirtelen egy női hang a rádióból. – Egy fekete Mercedes halad utánatok! Nem állt meg a jelzésünkre!

Viktor idegesen vetett egy pillantást a tükörbe. A Mercedes olyan gyorsan közeledett, hogy a nyomozók fel sem foghatták az üzenetet, a fekete kocsi már meg is előzte őket, és egyenesen az Audi után eredt.

– Még ez is! – dohogott Felix. – Mi a fenét akar?

– *Porca miseria*^{*}, az Audit üldözi! – Viktor rögtön átlátta a helyzetet.

Az Audi sofőrje jobbra-balra rángatta a kormányt, idegessége láthatóan egyre fokozódott. Gyorsítani próbált, de nem bírta lerázni az üldözőit.

– Megvan a Merci rendszáma? – kérdezte Viktor. Erősen tartotta az autót, de nem tudott a másik kettő nyomába férközni.

– A tábla igen, de te is láthatod, mennyire mocskos!

– Gondoltam, te jobban ráérsz nézelődni...

Az autók előtt egy piros bogárhátú tűnt fel a kanyarban. Az Audi lefékezett, a Mercedes hirtelen a farának vágódott, majd felbőgött a motorja, és elhúzott. Az Audi egyenesen belerohant a bogárba, csikorogva maga előtt tolt az útszéli fák felé.

– A kurva életbe! – ordította Viktor, ahogy beletaposott a fékbe. Úgy érezte, az Opel sosem fog megállni. Ha összetöri az autót, Felix kinyírja.

A két autó belecsapódott egy nyírfába, az Audi a tetejére fordult. Faforgács és száraz levél kavargott a felszálló porban, a levegőt megtöltötte az égett gumi szúrós szaga. Egy dísztárcsa szelte át az eget, hatalmasat koppant az Opel motorházának tetején, aztán csend lett.

– Soha többet nem vezetheted az autómat! – morogta Felix ahelyett, hogy jelentette volna a menekülő Mercedest a központnak.

Viktor nem hitt a fülének. Értetlenkedve Felixre nézett, de a barátja arca elárulta, hogy nem viccel.

– Ugye ezt nem most akarod megvitatni? – vágott vissza.

A fene egyen meg téged, Wolff, meg a hülye, túlbonyolított ötleteidet! – gondolta Amy. Bosszúsan hátralökte a sap-

^{*}A rohadt életbe!

káját, és megtörölte a homlokát. Megelőzött egy Suzukit, a piros bogárhátú enyhén megdőlt a hirtelen irányváltástól.

Nem akart itt lenni. Mélyen belül roppant ideges és feszült volt. Megmarkolta a kormányt, és végignézett az aszfalt felett, ami szokatlanul üresen nyúlt el a fák között ezen a kedd délutánon.

Nem tudta, mit fog találni Engelnél. Valahol a tudata mélyén úgy vélte, időpazarlás elmenni a férfi vadászházába kutakodni, de Bodan határozottan ráparancsolt, hogy mindenhol nézzen szét, és nem bújhatott ki a feladat alól. Annak azonban örült, hogy egyedül megy. Wolffnak is megvan a saját feladata, habár a nő inkább nem akart belegondolni, mire készül az a pszichopata.

Wolff harcedzett férfi volt, megjárta a Közel-Keletet. Talán onnan ismeri Bodant, de lehet, csak nemrég találkoztak, Amy előtt ez még nem volt világos. Egyik férfi sem beszélt a múltjáról.

Megrázta a fejét, és elhatározta, hogy nem időz sokat a vadászházban, még át kell költöznie Bodanhoz. Csak a legszükségesebbeket dobta bele egy utazótáskába. Majd holnap átviszi a többi. Ha Wolff kicsit is jobban figyel a kiadásaira meg a csekkekre, nem rakják ki őket az albérletből, és nem kényserülnek Bodan szánalmára hagyatkozni. Pedig Amy szerette azt a tetőtéri lakást, amikor kilépett a teraszra, a város szó szerint a lába előtt hevert. Amy sosem adott a külsőségekre, de a panoráma lenyűgözte, emiatt költözött be Wolffhoz első szóra.

Annyira lekötötték a gondolatai, hogy teljesen megfeledkezett a környezetéről. Hirtelen fékcsikorgásra lett figyelmes. Egy sötét massa húzott el mellette, a visszapillantóban túlságosan is gyorsan közeledett két lámpa.

Hatalmas ütés érte hátulról. Csak annyit érzett, hogy a feje valami keménynek csapódik, majd minden elsötétült.